

РЕШЕНИЕ

№ 37133

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора
Яни Костов, като разгледа дело номер **7376** по описа за **2025** година докладвано
от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба подадена от Зам. кмет на Столична община (оправомощен със Заповед № СОА24-РД09-2149/20.02.2024г. на кмета на СО), чрез адв. П., срещу решение постановено на 30.04.2025г. по н.а.х.д.№ 11481/2024г. на СРС, 107 състав, с което е изменено издадено от касатора наказателно постановление № СО-ОД-В-24-250К-301/24.06.2024г., като е намалено от 5000 лева на 100 лева административното наказание „глоба“, наложено на В. Й. В., на основание чл.154а, ал.2 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, за извършено нарушение на чл.29а, ал.1, т.6 от същата Наредба. Касаторът поддържа, че СРС неправилно е оценил обстоятелствата около нарушението и необосновано е намалил наказанието до предвидения в Наредбата минимум. Прави искане за отмяна на решението и постановяване на ново, с което издаденото НП да бъде изцяло потвърдено.

Касационната страна – В. Й. В., чрез своя пълномощник оспорва жалбата. Заявява, че по негово желание трудовото му правоотношение с „Юли Транс 2018г.“ ЕООД е прекратено, тъй като знае, че дружеството няма издадено направление за транспортиране на земни маси по реда на Наредбата на СО и той не желае повече да понася отговорността за нарушения, извършени от фирмата, която не се е снабдила с необходимите документи за извършваната дейност.

Прокурорът от С. градска прокуратура изразява становище, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд – София-град, V касационен състав, след анализ и оценка на събраните в

доказателства, във връзка с доводите на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на В. Й. В., против наказателно постановление № СО-ОД-В-24-250К-301/24.06.2024г., издадено от Зам. кмет на Столична община (оправомощен със Заповед № СОА24-РД09-2149/20.02.2024г. на кмета на СО), с което на жалбоподателя, на основание чл.154а, ал.2 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5000 лева, за извършено нарушение на чл.29а, ал.1, т.6 от същата Наредба. Наказанието е наложено за това, че при извършена проверка от служители на Столичен инспекторат на 03.04.2024г., около 12:10 часа, в [населено място], на [улица], В. В. в качеството си на водач на МПС с ДК [рег.номер на МПС], е транспортирал земни маси без издадено направление по реда на Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община.

При безспорна фактическа обстановка СРС, на основание чл.63, ал.2, т.4 от ЗАНН е изменил НП, като е намалил наложеното наказание от 5000 лева – на 100 лева като е приел, че по делото не се установя наличие на обстоятелства, обуславящи налагане на максималния размер на наказанието за установеното нарушение.

Посочената в НП норма на чл.154а, ал.2 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (в ред. Доп. с Решение № 411 по Протокол № 78 от 15.06.2023 г.) гласи, че за нарушенията по чл. 29а, визирани в т.3, т.6, т.7, т.10, т.11, т.12, т.13, т.17, т.19, т.20, се налага глоба в размер от 100 до 5000 лв. В случая, В. е санкциониран за нарушение по чл.29а, ал.1, т.6 – за транспортиране на строителни отпадъци и земни маси без издадено направление по реда на НУОПОЧТСО. На основание чл.137, ал.3 от Наредбата, по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и по изпълнението на наложените наказания се прилагат разпоредбите на ЗАНН. Общата разпоредба на чл.27 ЗАНН гласи, че административното наказание се определя съобразно с разпоредбите на този закон в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение (ал.1), като при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя (ал.2). Алинея 3 конкретизира, че смекчаващите обстоятелства обуславят налагането на по-леко наказание, а отегчаващите - на по-тежко наказание.

В същото време, разпоредбата на чл.57, ал.1 ЗАНН, определяща задължителното съдържание на наказателното постановление, изисква в акта да се съдържа освен вида и размера на наказанието (т.7), още и отегчаващите и смекчаващи обстоятелства и другите обстоятелства, взети предвид при определяне вида и размера на наказанието (т.8).

В конкретния случай, административният орган е наложил предвиденото за нарушението наказание – глоба, но в максималния размер от 5000 лева. Беше посочено, че санкционната норма на чл.154а, ал.2, в редакцията действаща по време на извършване на нарушението, предвижда налагане на глоба в размер от 100 до 5000 лева. В тази връзка и с оглед разпоредбите на чл.57, ал.1, т.8 ЗАНН, вр. чл.27 ЗАНН, в тежест на АНО е да мотивира извода си, че следва да се наложи максималният размер на санкцията, като посочи въз основа на кои от обстоятелствата по чл.27, ал.2 ЗАНН – тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване или отегчаващи вината обстоятелства, е стигнал до този извод. В НП обаче, нито са посочени конкретни мотиви поради които АНО приема, че следва да се определи глоба в максимален размер, нито по делото е установено наличие на такива обстоятелства. Няма данни извършеното нарушение да се

характеризира с по-висока тежест от нарушения от същия тип, нито се установява наличие на отегчаващи отговорността обстоятелства. След като АНО не е изпълнил задълженията си във връзка с индивидуализация на наказанието, не е изложил конкретни мотиви, които са го мотивирали да наложи санкцията в пълен размер, правилен е извода на СРС, че глобата следва да бъде наложена в нейния минимален размер.

Предвид горното, настоящият състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

При този изход на спора право на разноски за касационното производство има касационната страна, като в полза на В. Й. В. следва да се присъди сумата от 350 лева – платено адвокатско възнаграждение съгласно приложения договор за правна защита и съдействие № 124070/05.09.2025г.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, Пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение постановено на 30.04.2025г. по н.а.х.д.№ 11481/2024г., по описа на Софийски районен съд, 107 състав.

ОСЪЖДА Столична община, да заплати на В. Й. В. с ЕГН [ЕГН], на основание чл.143 АПК, сумата от 350 лева – разноски за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.